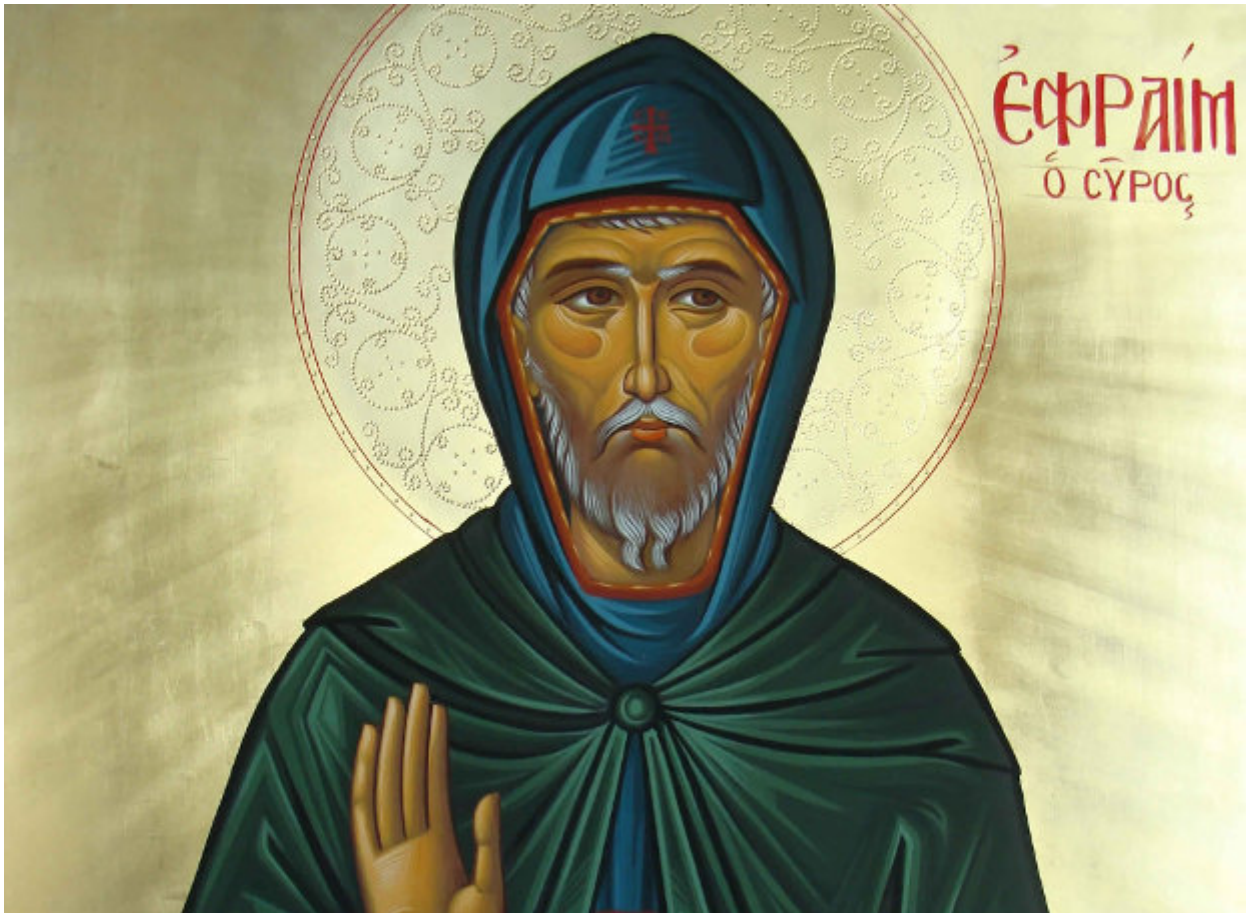
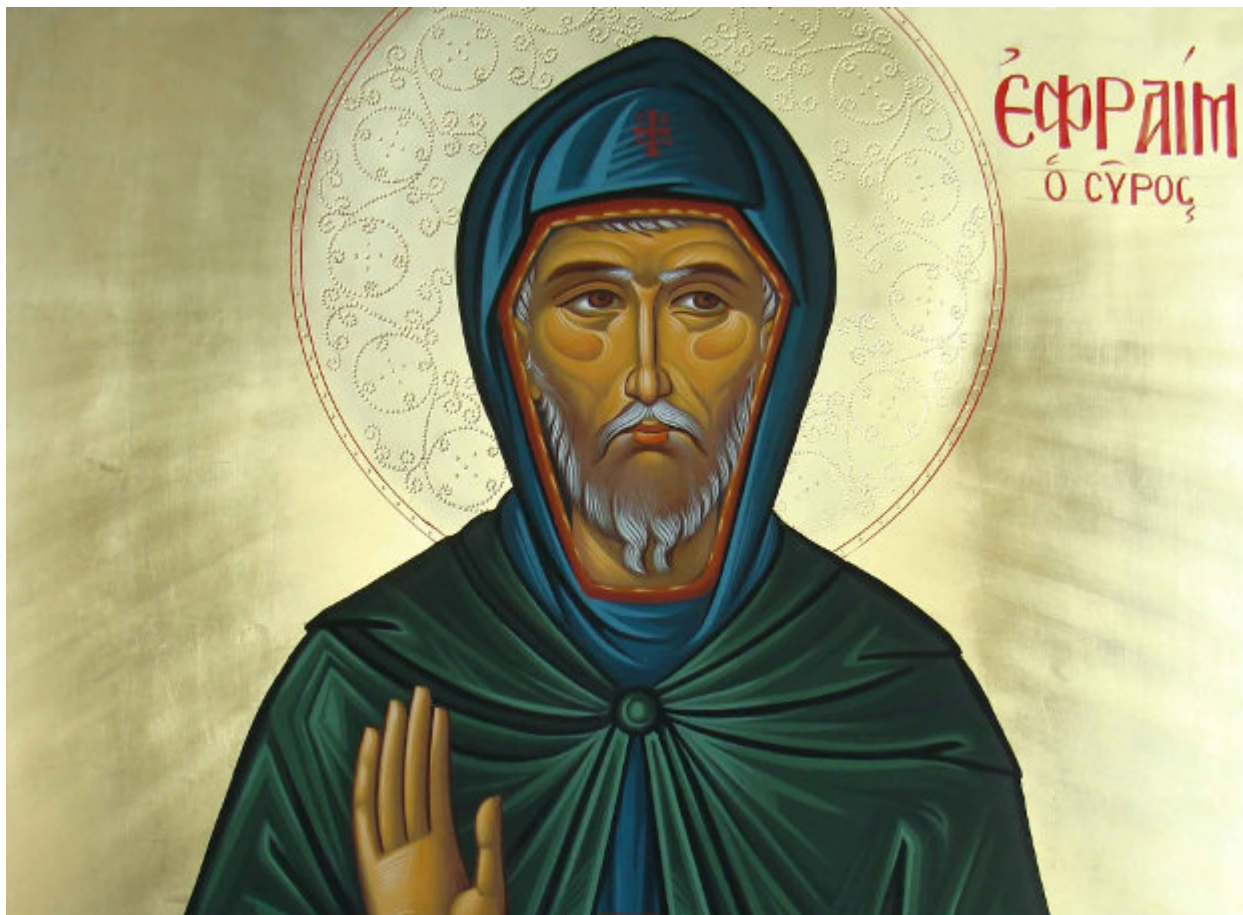

Συμβουλευτικοὶ λόγοι (Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σϋρος)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ἅγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Ἀδελφοί, αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι καιρὸς γιὰ μετάνοια. Εἶναι λοιπὸν μακάριος ὅποιος καθόλου δὲν ἔπεσε στὰ δίχτυα τοῦ ἐχθροῦ. Ἄν πάλι κάποιος ἔτυχε νὰ πέσει στὰ δίχτυα του, ἀλλὰ τὰ ἔσχισε καὶ πετάχτηκε καὶ ἔφυγε ἀπὸ αὐτόν, στὴ διάρκεια τῆς παρούσας ζωῆς, καὶ τοῦτος εἶναι γιὰ ἐμένα μακάριος, γιατί ζώντας ἀκόμη μὲ σῶμα κατάφερε νὰ ξεφύγει ἀπὸ τὸν πόλεμο, σὰν τὸ ψάρι ποὺ γλιτώνει ἀπὸ τὸ δίχτυ.

Τὸ ψάρι ποὺ ζεῖ μέσα στὸ νερό, ἂν πιαστεῖ στὸ δίχτυ, ἀλλὰ τὸ σχίσει καὶ φύγει γρήγορα στὸν βυθό, σώζεται· ὅταν ὅμως τὸ ἀνεβάσουν στὴ στεριά, δὲν μπορεῖ νὰ βοηθήσει τὸν ἑαυτό του. Ἔτσι καὶ ἐμεῖς. Ὅσο εἶμαστε σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, ἔχουμε πάρει τὴν ἐξουσία καὶ τὴ δύναμη ἀπὸ τὸν Θεὸ νὰ σπάσουμε μόνοι μας τὰ δεσμὰ τῶν θελημάτων τοῦ ἐχθροῦ καὶ νὰ πετάξουμε ἀπὸ ἐπάνω μας τὸ φορτίο τῶν ἁμαρτιῶν μὲ τὴ μετάνοια καὶ νὰ φτάσουμε σῶσι στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἄν ὅμως μᾶς προλάβει τὸ φοβερὸ πρόσταγμα τοῦ θανάτου καὶ βγεῖ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, καὶ τὸ σῶμα κλειστεῖ στὸν τάφο, δὲν μπορούμε πιά νὰ βοηθήσουμε τὸν ἑαυτό μας, ὅπως ἀκριβῶς καὶ τὸ ψάρι ποὺ τὸ τράβηξαν ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ τὸ ἔκλεισαν καλὰ στὸ καλάθι.

Ἀδελφέ, μὴν πεῖς: «Σήμερα θὰ ἁμαρτήσω καὶ αὔριο θὰ μετανοήσω», γιατί δὲν μπορεῖς νὰ εἶσαι σίγουρος. Γιὰ τὸ αὔριο ὁ Κύριος θὰ φροντίσει.

Ἀδελφέ, κάθε μέρα νὰ περιμένεις τὸν θάνατό σου καὶ νὰ ἐτοιμάζεσαι γιὰ ἐκείνη τὴν πορεία. Γιατί τὸ φοβερὸ πρόσταγμα θὰ ἔρθει τὴν ὥρα ποὺ δὲν τὸ περιμένεις, καὶ ἀλίμονο σὲ ὅποιον βρεθεῖ ἀπροετοίμαστος. Ἄν μάλιστα εἶσαι νέος, πολλές φορές ὁ ἐχθρὸς (διάβολός) σοῦ ψιθυρίζει: «Νέος εἶσαι ἀκόμη· ἀπόλαυσε τὶς ἡδονές σου, καὶ στὰ γεράματα μετανόησε. Γνωρίζεις βέβαια πολλοὺς ποὺ καὶ ἐδῶ ἀπόλαυσαν τὶς ἡδονές καὶ ἔπειτα μετανόησαν καὶ κέρδισαν τὰ οὐράνια ἀγαθὰ. Τί

θέλεις λοιπὸν ἀπὸ αὐτῆ τὴν ἡλικία νὰ ταλαιπωρεῖς τὸ σῶμα σου; Δὲν σκέφτεσαι μήπως ἀρρωστήσεις;»

Ἐσὺ ὅμως νὰ ἀντισταθεῖς στὸν ἐχθρὸ καὶ νὰ πεῖς: «Διώκτη καὶ ἐχθρὸ τῶν ψυχῶν! Πάψε νὰ μοῦ ψιθυρίζεις τέτοια πράγματα. Ἄν ὁ θάνατος μὲ βρεῖ στὰ νιάτα μου καὶ δὲν προλάβω νὰ γεράσω, τί θὰ ἀπολογηθῶ μπροστὰ στὸ δικαστικὸ βῆμα τοῦ Χριστοῦ; Γιατί βλέπω πολλοὺς νέους νὰ πεθαίνουν καὶ γέρους νὰ ζοῦν πολλὰ χρόνια, καὶ εἶναι ἄγνωστη στοὺς ἀνθρώπους ἡ ὥρα τοῦ θανάτου. Ἄν λοιπὸν μὲ βρεῖ ὁ θάνατος, μπορῶ νὰ πῶ τότε στὸν Κριτὴ· “Ὁ θάνατος μὲ πῆρε νέο καὶ γι’ αὐτὸ γύρισε μὲ στὴ ζωὴ, γιὰ νὰ μετανοήσω”; Ὅχι βέβαια.

» Ἄλλωστε βλέπω πῶς δοξάζει ὁ Κύριος ὅσους τὸν ὑπηρετοῦν ἀπὸ τὰ νιάτα μέχρι τὰ γεράματα. Ὁ ἴδιος εἶπε στὸν προφήτη Ἰερεμία· “Θυμήθηκα τὸ ἔλεος τῆς νιότης σου καὶ τὴν ἀγάπη τῆς ὠριμότητάς σου, καθὼς ἀκολουθοῦσες πιστὰ τὸν ἅγιο Θεὸ τοῦ Ἰσραήλ” (Ἰερ. 2:2). Ἀντίθετα, βλέπω πῶς ἔλεγξε ὁ προφήτης Δανιήλ, ἂν καὶ ἦταν νέος, ἐκεῖνον ποὺ ἀπὸ τὰ νιάτα του ὡς τὰ γεράματα πορεύτηκε μὲ τὸν λογισμὸ τῆς πλάνης· τοῦ εἶπε· “Γερασμένε μέσα στὴν κακία, τώρα σὲ βρῆκαν οἱ ἁμαρτίες ποὺ ἔκανες προηγουμένως” (Δᾶν. Σωσάννα 52).

Γι’ αὐτὸ καὶ τὸ ἅγιο Πνεῦμα μακαρίζει ὅσους ἀπὸ τὰ νιάτα τοὺς σηκώνουν τὸν ζυγὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ λέει· “Εἶναι καλὸ γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ σηκώσει τὸν ζυγὸ ἀπὸ τὰ νιάτα του” (Θρ. Ἰερ. 3:27). Φύγε λοιπὸν μακριά μου, ἐργάτη τῆς ἀνομίας καὶ κακὲ σύμβουλε. Ὁ Κύριος ὁ Θεὸς νὰ ἀχρηστέψει τὰ τεχνάσματά σου, καὶ ἐμένα νὰ μὲ σώσει ἀπὸ τὶς παγίδες σου μὲ τὴ δύναμη καὶ τὴ χάρη του».

Πηγή: agiazoni.gr